

Tacksägelse

efter

Hustru Anna Christina Pehrs dotter
i Rissjön.

Ibland allt det, som människan i denna mödosamma, och usla werlden förekommer, är ingenting obeständigare än lifvet, ingenting visare än döden. Döden är för (Rom 5:12) syndens skull, kommen öfver alla människor. Det gamla förbundet står fast: du måste dö, men oviss timma, rum och sätt, det är vår rätt, vi äro syndare alle slätt. (Syr 14:18) (G PsB 384:9) Den ene dör i sin blomstrande ungdom, en annan nedstiger i grafven sedan han uppnått det mensklige lifvets högre ålder. Den ene dör hemma i sitt hus på en sjuksäng, en annan stupar ute på marken, och genom en olyckshändelse helt hastigt slutar sitt timmelige lif, men en sådan olyckshändelse, som har sina egna naturlige orsaker, och å Guds sida icke annorlunda än tillstädjelsewis inträffar, blir dock af Gud, som har ett wakande öga öfver det alldrmindsta, som en människa här i werlden händer, styrd enligt Hans visa, fastän för oss fördolda afsigter, till befördran af Hans ära och människors salighet. Anledning till dessa wigtiga tankar och betracktelser, hafve vi nu uti en när Christendoms Syster: unga Bondehustrun Anna Christina Pehrs dotter i Öfre Rissjön, som genom en för kära anhöriga, hastig olyckshändelse, genom fall, ifrån en tvättbrygga, drunknade, onsdagen den 19des innewarande Augustii. Denna olyckshändelse, är smärtande för oss alla; men smärtar alldra mäst i faders och moders hjertat, som hitintills, med all föräldra ömhet, bemött

sitt barn, och sina barnabarn, äfven på det stället, hvilket de med Herrans wälsignelse, från ris och rot, upparbetat. Herren förläne dem helsa och krafter, att äfven hädanefter, fortfara i samma föräldraömhet emot de små, moderlösa barnen! Herren hugswale dem, i deras djupa sorg, och ingjute kraft, i deras hjertan, att tåligt fördraga, den smärta som detta, beklagliga dödsfall, dem förorsakat! Dig O! Allsvådliga Gud! bedje wi äfven, att Du af nåd ser till den sörjande maken, G.E. Rådström, ingifver tröst i hans af sorg, upprörda hjerta, och förläner honom nåd och kraft, att uppfostra de öfvergifna små, i tuckt, och Herrans förmaning, och i ord och gerning, föregå dem, med en Christen wärdig wandel.

Denna vår bortgångna Christendoms Syster, war född i år 1804, den 27de October, och inträdde i äktenskap, år 1827, hvilket Gud, wälsignat med 6. barn, af hvilka 5. ännu lefver. Herren! beskydda dessa små, med Din faderliga hand; och förlän dem nåd, att de måga uppväxa, i ålder, visdom och nåd, inför Gud, och menniskor!

Under Christlig åtanke på detta lifvets ostadighet; och då döden, så hastigt, bortrycker menniskan, såsom det oss synes, i hennes halfva dagar, hvad bör vore oss angelägnare, än att betänka detta: beställ om ditt hus, i dag skall du hädan; samt vara beredde, att med undergifvenhet, emottaga dödens budskap, på hvad rum, ställe och stund, Gud i sin allvishet behagar. Och när vi se att döden, äfvensåväl bortrycker den raske i hans bästa år, som den bräcklige i hans höga ålderdom, så måge vi på ingen tid, och i ingen ålder,

göra oss säkre för dess ankomst, utan
alltid hålla oss beredde, och hvar
dag betänka att vi då måste, på det
vi måge förståndige warda. Med undergif-
venhet för Guds behag, vörde vi härvid hans
allvisa råd och skickelse, och nedlägge inför
Hans Majestätiska thron, en vördnadsfull tack-
sägelse, för hvad Han härutinnan, i sin
försyn, behagat göra. Hans
vishet, som ej kan utforskas, ware evigt pri-
sad! Wi hoppas ock, att Gud, som icke
will någon syndares död, har hört denna af-
lidnas, suckar och bönerop, utur wattnets djup,
och att Han, som tagit dess själ, till sig i den
himmelska glädjen, wille också förläna dess kropp,
en rolig hvila i jorden, samt en fröjdefull uppstån-
delse, på vår Herres, och Frälsares, Jesu Christi Stora
tillkommelses dag. Ja Herre lär oss betän-
ka, att vi dö måste; på det vi måge förståndige
warda. (Ps. 90:12)

<u>Ack gif att jag behålla må,</u>	<u>Bön:</u>
<u>Att jag så länge hjertat slår,</u>	<u>Förstånd och redigt sinne,</u>
<u>Förinna mig att i mitt bo,</u>	<u>Må hafva dig i minne,</u>
	<u>Om du så vill i godan ro.</u>

Från denna verlden skiljas.

<u>Men skulle det behaga Dig,</u>	<u>På annor ort mig kalla,</u>
<u>I vattunöd, pest eller krig,</u>	<u>När hvar jag häldst må falla;</u>
<u>Så ske o Gud! ditt visa råd,</u>	<u>Men låt mig vederfaras nåd,</u>
<u>Att jag må saligt somna.</u>	(Nya Ps. B. N ^o 470: 4, 5.)

Anna Christina Pehrs Doter
blef född år 1804. den 27^{de}
October. Blef gift 1827 den
15 April, och blef död den 19
och begrafven den 23 Augusti
1835.

Psalmer vid hennes begrafning var
N° 482, 3:4 och 5v: och N° 483

Källa:

*Västerbottens län, Åsele kyrkoarkiv, /P 1/1 (1648-1870),
Övriga handlingar, Bild 6.*